

॥४॥५॥६॥७॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ व्यवसायेनसार्वात्म्यनिश्चयेन ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ अधःकायात्ऊर्ध्ववक्रयस्य सूर्येदत्तदृष्टिरतःस्वदेहस्याधोभागंनपश्यतीत्यर्थः ॥ १६ ॥ १७ ॥

नतत्रपक्षिसंघातो नशब्दो नातिदर्शनं ॥ यत्रवैयासकिर्धोमान् योक्तुं समुपचक्रमे ॥ ४ ॥ सददर्शतदात्मानं सर्वसंगविनिःसृतं ॥ प्रजहासततोहासंशुकः संप्रेक्ष्य
तत्परं ॥ ५ ॥ सपनर्योगमास्थाय मोक्षमार्गोपलब्धये ॥ महायोगेश्वरो भूत्वा सोत्यक्राम द्विहायसं ॥ ६ ॥ ततः प्रदक्षिणं कृत्वा देवर्षिं नारदं ततः ॥ निवेदयामास च
तं स्वयोगं परमर्षये ॥ ७ ॥ शुक उवाच दृष्टो मार्गः प्रवृत्तोऽस्मि स्वस्ति ते स्तुतपोधन ॥ त्वत्प्रसादाद्गमिष्यामि गतिमिष्टां महाद्युते ॥ ८ ॥ नारदेनाभ्यनुज्ञातः शुको
द्वैपायनात्मजः ॥ अभिवाद्य पुनर्योगमास्थाय काशमाविशत् ॥ ९ ॥ कैलासपृष्ठादुत्पत्य सपपात दिवं तदा ॥ अंतरिक्षचरः श्रीमान्वायुभूतः सुनिश्चितः ॥ १० ॥ तमु
द्यंतं द्विजश्रेष्ठं वै न ते य समद्युतिं ॥ ददृशुः सर्वभूतानि मनोमारुतरंहसं ॥ ११ ॥ व्यवसायेन लोकां स्त्रीन्सर्वान् सोऽथ विचिंतयन् ॥ आस्थितो दीर्घमध्वानं पावकार्कस
मप्रभः ॥ १२ ॥ तमेकमनसं यांतमव्यग्रमकुतोभयं ॥ ददृशुः सर्वभूतानि जंगमानि चराणि च ॥ १३ ॥ यथाशक्तियथान्यायं पूजां वै चक्रिरेतदा ॥ पुष्पवर्षैश्च दि
व्यैस्तमवचक्रुर्दिवौकसः ॥ १४ ॥ तं दृष्ट्वा विस्मिताः सर्वे गंधर्वाप्सरसांगणाः ॥ ऋषयश्चैव संसिद्धाः परं विस्मयमागताः ॥ १५ ॥ अंतरिक्षगतः कोयंतपसासि
द्धिमागतः ॥ अधःकायोर्ध्ववक्रश्च नेत्रैः समभिरज्यते ॥ १६ ॥ ततः परमधर्मात्मा त्रिषु लोकेषु विश्रुतः ॥ भास्करं समुदीक्षन्सप्राङ्मुखो वाग्यतोऽगमत् ॥ १७ ॥ श
ब्देनाकाशमखिलं पूरयन्निव सर्वशः ॥ तमापतंतं सहसा दृष्ट्वा सर्वाप्सरोगणाः ॥ १८ ॥ संभ्रांतमनसो राजन्नासन्परमविस्मिताः ॥ पंचचूडाप्रभृतयो भृशमुत्फुल्ल
लोचनाः ॥ १९ ॥ दैवतंकतमंत्येतदुत्तमां गतिमास्थितं ॥ सुनिश्चितमिहायाति विमुक्तमिव निःस्पृहं ॥ २० ॥ ततः समभिचक्राम मलयं नाम पर्वतं ॥ उर्वशीपूर्व
चित्तिश्च यं नित्यमुपसेवतः ॥ २१ ॥ तस्य ब्रह्मर्षिपुत्रस्य विस्मयं ययतुः परं ॥ अहो बुद्धिसमाधानं वेदाभ्यासरते द्विजे ॥ २२ ॥ अचिरेणैव कालेन न भश्चरति चंद्रवत् ॥
पितृशुश्रूषया बुद्धिं संप्राप्तो यमनुत्तमां ॥ २३ ॥ पितृभक्तो दृढतपाः पितुः सुदयितः सुतः ॥ अनन्यमनसा तेन कथं पित्रा विसर्जितः ॥ २४ ॥ उर्वस्यावचनं श्रुत्वा शु
कः परमधर्मवित् ॥ उदैक्षत दिशः सर्वा विचने गतमानसः ॥ २५ ॥ सोऽंतरिक्षं महीं चैव स शैलवनकाननां ॥ विलोकयामास तदा सरांसि सरितस्तथा ॥ २६ ॥

॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥